

alle udveksler oplysninger med alle, inden de svarer. Tværtimod tror jeg, at netop det, at man ikke præcist ved, hvad den ene har svaret på det spørgsmål, og hvad den anden har svaret på det spørgsmål, når man selv skal formulere sit svar, måske kan give et andet og klarere billede af sagen, end hvis man havde kunnet tage hensyn til hinandens forklaringer. Det var det, der lå i mit svar før, og det var faktisk tænkt som et svar på nogle af de betænkeligheder, hr. Frank Aaen har givet udtryk for.

Jeg vil da gerne overveje, om man kan bede Lars Nordskov Nielsen se på det her forslag. Der er jo ingen, der er forhindret i at spørge manden om det, hvis hr. Frank Aaen vil skrive til ham, men hans udvalg har jo altså ikke som kommissorium at vurdere det her som en speciel opgave. De har til opgave at finde ud af, hvilken metode vil de foreslå ved fremtidige undersøgelser. At pålægge dem at tage stilling til et konkret forslag midt i deres udvalgsarbejde om at finde frem til noget, er måske næsten at bede dem om at foruddiskontere deres udvalgsarbejde. Så jeg vil sige, at alle skal kunne deltage i debatten, men det er måske ikke den mest elegante måde at få Lars Nordskov Nielsen-udvalget til at udtale sig på, nemlig inden de er færdige med deres arbejde at skulle tage stilling til det her forslag. Så jeg ved ikke, hvor gennemtænkt det er, men jeg vil da gerne love at overveje, om det er en god idé. Jeg er ikke sikker på, at det er det.

Jeg har også noteret mig alle de andre ting, hr. Frank Aaen kom ind på. Der var spørgsmålet om en politisk følgegruppe, og der var spørgsmålet om ændringsforslag. Jeg har også forstået det sådan, at hr. Frank Aaen gerne vil have en diskussion af, hvor meget der skal være skriftligt og hvor meget mundtligt, osv. Jeg har ment, at det var meget op til kommissionen at tilrettelægge sit eget arbejde for at få det bedst mulige resultat. Meget af det her er jo papir, og mange af de ting, der skal klarlægge det her, er jo dokumenter, der har været udvekslet i sagen.

Der er tale om en systematisk indsamling af alle dokumenter, hvor vi gennemtvinger et brud på tavshedspligten i bank- og sparekasseloven, som man ikke har set før. Jeg har i øvrigt mærket mig, at man i den finansielle verden har været meget betænkelig ved, at vi overhovedet har taget det skridt i forbindelse med denne lovgivning. Vi bryder med det, og det ville vi nok ikke have turdet gøre på samme konsekvente måde, hvis det ikke havde været netop i den

form, som vi har foreslået det her. Det synes jeg også man skal være opmærksom på på Færøerne.

Så vil jeg i øvrigt ikke kommentere hr. Óli Breckmanns mere generelle tale. Er der færøsk radio på eller sådan noget, siden vi skulle have alle mulige spørgsmål også om fiskeripolitik indblandet i denne her debat? For mig som justitsminister er det afgørende at få lavet en fuldt forsvarlig ramme om en undersøgelse, der virkelig kan vende hver en sten i denne her debat – hverken mere eller mindre.

(Kort bemærkning).

Johannes Martin Olsen (V):

Det er til justitsministeren: Jeg er ked af, hvis jeg har skudt justitsministeren noget uretfærdigt eller uretfærdige motiver i skoene. Når jeg sagde sidst, at det var bedre, at hans rejse til Færøerne ikke var blevet til virkelighed, så mener jeg det stadig væk. Vi fik at vide om morgenen i pressen – i Ritzau og alle steder – blandt andet at Færøernes lagtingsformand, Marita Petersen, blev citeret for at have sagt, at nu var kløften imellem Færøerne og Danmark udvidet som aldrig før efter justitsministerens besøg i Tors-havn. Så ringede jeg op og spurgte, hvad der var sket, og fik at vide, at det var en ubøjelig mand, der var meget standhaftig, og han stod fast.

Vi almindelige lagtingsmedlemmer fik besked om mødet kl. 21.30 om aftenen. Vi sad der til kl. 01.00 og prøvede på at få justitsministeren eller regeringen til at lade være med at lægge forslaget frem om fredagen, men ministeren påstod, at det skulle det under alle omstændigheder. Det var det, jeg fik at vide, og det var derfor, jeg sagde det. Men så fik jeg alligevel at vide, at det blev ændret om morgenen – hvem der så har ændret det.

Jeg må desværre sige, at sådan som forslaget foreligger, kan jeg absolut ikke stemme for det. Jeg kommer til at henholde mig til, hvad der sker i Lagtinget på Færøerne, således som jeg har gjort hidtil. Så længe der ikke er kommet nogle signaler fra Færøernes Lagting, har jeg ingen mulighed for at udtale mig om, hvordan min situation vil være i denne sag.

Men jeg kunne godt tænke mig, før jeg går ned herfra – forhåbentlig for sidste gang i denne sag – at spørge justitsministeren, hvor bevægelig han eventuelt ville være med hensyn til det her forslag. Er det et definitivt forslag? Er der muligheder for Færøernes Lagting til at få en ændring ind i det her forslag eller ej? Det ville